

kan i alt Fald berolige det ærede Medlem med, at jeg agter ikke at fremkomme med det Forslag, om „Hartkornsskat“ til Kommunen for bygningsafgiftspligtige Bygninger, som i de senere Aar har været fremme. I den Henseende er der Enighed til Stede mellem os. Men jeg mener, at den Retning, hint Forslag gik i, alligevel var den rigtige, nemlig den at inddrage de hidtil skattefrie Ejendomme under kommunal Skat, ligesom de nu ere under Staten, og derved skabe en bredere Skattebasis for den kommunale Beskatning af faste Ejendomme, end der hidtil har været. Det var aldeles rigtigt tænkt, men Udførelsen af Tanken førte til urigtige Resultater, deri skal jeg være enig.

Knudsen: Paa Grund af det sene Tidspunkt skal jeg fatte mig i stor Korthed og kun antyde de Indvendinger, som jeg paa adskillige Punkter har at gøre med Hensyn til de foreliggende Spørgsmaal, idet jeg saa antagelig senere ved 2den Behandling vil kunne komme tilbage til en nærmere Begrundelse af mit Standpunkt med Hensyn til de enkelte Punkter.

Jeg vil først tillade mig at nævne Forslagets § 7, som jo indeholder Hovedreglen med Hensyn til den mellemkommunale Beskatning eller Skatteydelsen til Erhvervskommunen. Den mellemkommunale Beskatning skulde have til Formaal at forhindre, at Personer unddrage sig Skat til den Kommune, hvorfra de have deres Indtægt, ved at flytte bort til en anden Kommune, hvor de maaske ere i Stand til at bo uden at betale saa høj en Skat. Jeg er enig med Forslagsstillerne i, at man maa komme bort derfra og komme til en Beskatning af Personer i den Kommune, hvor de drive deres Næring, og hvorfra de have deres Indtægt. Men det, jeg har at anke over med Hensyn til § 7, er den foreslaede Specificering af, hvilke Personer der kommer ind under denne Beskatning. Det forekommer mig, at denne Specificering begrænser den mellemkommunale Beskatning paa uheldig Maade. Jeg vil saaledes nævne, at f. Eks. en Embedsmand ikke falder ind under den mellemkommunale Beskatning, og det forekommer mig dog, at en Embedsmand, som har sin Virksomhed i en bestemt Kommune og maaske endog er forpligtet til at varetage denne Kommunes Anliggender, burde der ikke aabnes Lejlighed til at flytte til en anden Kommune, hvor han maaske ikke blot vil kunne slippe med en billig Skat for sit Vedkommende, men tillige helt og

holdent unddrage den Kommune, hvis Interesser han særlig skulde varetage, den Skat, han ellers skulde yde den. Jeg vil ogsaa anføre Sagførervirksomhed, der heller ikke er nævnt her. Af hvilken Grund skulde saadanne Næringsvirksomheder, som her ere nævnte i Loven, beskattes mellemkommunalt, naar Sagførervirksomhed ikke beskattes? Jeg kan ikke indse, hvorfor man er gaaet denne Vej. Jeg mener, at naar man gennemfører en mellemkommunal Beskatning, skal den ramme alle, og der bør ikke være saadanne Undtagelser som dem, jeg her har nævnt.

Jeg vil dernæst omtale den stigende Skala, som er antydnet i Lovforslagets § 16 i Afsnittet om Skatteligning, og som omhandler Indholdet af de Skattevedtægter, som skulde tilvejebringes i de forskellige Kommuner. Jeg har tidligere tilladt mig at fremhæve, at særlig denne Paragrafs andet Stykke er meget uklart affattet, saa at det er vanskeligt at danne sig et klart Billede af, hvorledes denne Del af Paragraffen vil komme til at virke. Jeg har endvidere tilladt mig at bemærke, at saa vidt jeg kan skønne, vil den i adskillige Tilfælde bevirke en for ringe Forskel i Beskatningen af de smaa og af de store Indtægter. Med Hensyn til Uklarheden maa jeg maaske tillade mig nogle Bemærkninger. Det paagældende Stykke af Paragraffen lyder saaledes: „Indkomsten udfindes efter Reglerne i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten §§ 4—7“, og der fortsættes derefter: „I Vedtægten kan fastsættes, at Skatteindtægten udfindes ved til den saaledes fundne Indkomst at lægge, for saa vidt den flyder af Kapital, Tiender eller andre bestandige Afgifter, indtil 65 pCt., for saa vidt den flyder af fast Ejendom — derunder Fabrikvirksomhed — indtil 50 pCt., for saa vidt den er Pension, Livrente, Aftægt, Klosterhævning eller lignende, indtil 30 pCt., for saa vidt den er pensionsberettiget Indkomst, indtil 20 pCt.“, og saa tilføjes der: „Dette Tillæg maa være procentvis det samme for alle af samme Kilde flydende Indkomster i samme Kommune“. Nu vil man lægge Mærke til, at her bruges to forskellige Udtryk. I de to første Linier er der Tale om „Indkomsten“ og paa hvilken Maade den skal udfindes, i de følgende Linier er der Tale om „Skatteindtægten“ og hvorledes den skal udfindes. Saa fortsættes der: „I Vedtægten kan endvidere fastsættes, at den saaledes udfundne Skatteindtægt for hver enkelt Skatteyder kan efter Lejligheden forhøjes . . . eller nedsættes